

Sandefjord 26. september: Vedtak i sak 230-2011

Klager: NN

Innklaget: Kredinor, Postboks 782 Sentrum, 0106 Oslo

Saken gjelder: Om rett til å få saken behandlet av nemnda når krav på inkassoomkostninger er frafalt. Om innklagedes plikt til å dekke nødvendige kostnader for klager.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www.inkassoklagenemnda.no

1. Kravet

Saken gjelder opprinnelig to misligholdte fakturaer til XX Energiverk AS. Det var etablert avdragsavtale for den eldste fakturaen. I forbindelse med oppsigelse av abonnement ble sluttavregning, samt den tidligere misligholdte fakturaen, slått sammen i en "Sluttavregning". Samlet krav utgjorde kr 3.873. Det sammenslåtte kravet forfalt til betaling 14.06.11.

2. Saksforholdet

Fordringshaver sendte inkassovarsel. Betalingsoppfordring ble sendt av innklagede. Klager fremsatte i brev 29.08.11 til innklagede flere innsigelser mot kravet. På grunn av feil i fordringshavers inkassovarsel ble inkassosaken avsluttet uten inkassoomkostninger og ny sak, med nytt inkassovarsel ble registrert. Verken hovedkrav eller purregebyr ble betalt.

Nytt inkassovarsel ble sendt. Klager protesterte også på dette kravet fordi hun ikke hadde mottatt dokumentasjon på hvordan kravet var ervervet, tross gjentatte oppfordringer. Hun avviste noe kundeforhold med fordringshaver, og mente hun måtte tilkjennes saksomkostninger.

Klagers krav på å få dekket saksomkostninger ble avvist av innklagede, som opprettholdt kravet på såvel hovedkrav som kravet på inkassokostnader. Klager ble samtidig oppfordret til å kontakte Inkassoklagenemnda eventuelt forlikrådet dersom hun ønsket å gjøre noe videre i saken. Det ble opplyst at saken ville bli sendt til rettslig behandling dersom kravet ikke var betalt innen 01.11.11.

Klager fremsatte 12.10.11 klage til Inkassoklagenemnda og krevde å få dekket saksomkostninger med kr 2 000. Av innklagedes tilsvarende svar til nemnda fremgikk det at saken var stilt i bero siden den også var klaget inn for EI-klagenemnda.

Sekretariatet for Inkassoklagenemnda avviste klagen i brev av 12.03.12. Sekretariatet viste til at saken var behandlet i samsvar med god inkassoskikk ved at det ikke var påført omkostninger utover purregebyr, og at innklagede tvistekodet saken da de ble kjent med at saken var omtvistet, og at de samtidig varslet om at saken eventuelt ville bli sendt til rettslig behandling.

Klager opprettholdt klagen i brev av 02.04.12 og begjærte den behandlet i Inkassoklagenemnda. Klager mente at det var begått klare brudd på god inkassoskikk både fra fordringshaver og innklagede sin side og at dette burde behandles slik at man får belyst hvilken type "forretningsskikk" disse utøver i forhold til inkassoloven §8. Klager fremsatte krav om erstatning for saksomkostninger med kr 3 000,-.

Sakens dokumenter ble oversendt nemndleder 11.05.11 for vurdering av sekretariatets avvisning. Mens saken lå til behandling hos nemndleder, ble saken behandlet i EI-klagenemnda hvor klager fikk medhold. Innklagede frafalt da kravet, både på hovedstol og påførte inkassokostnader. Innbetalt purregebyr skal ha blitt tilbakebetalt. Nemndleder besluttet imidlertid at saken likevel skulle føres for nemnda, idet klager har fremsatt krav om erstatning for egne kostnader med saken.

3. Partenes anførsler

Klager anfører at kravet ikke er korrekt varslet og at det er urettmessig. Det anføres at hun leste av strømmåleren, avleverte nøkkel og dro fra bopel 14.04.11. Neste dag ringte hun fordringshaver og sa opp abonnementet og fikk samtidig etablert en avdragsavtale for et tidligere misligholdt krav. Det første avdraget, kr 1 139,07 ble betalt ved første forfall, men i forkant av det andre fikk hun tilsendt en samlet sluttavregning, påtdende kr 3873,06 med frist 14.06.11. Sluttavregning skulle normalt sendes separat. Det anføres at det tidligere forfalte kravet ikke er inkassovarslet, og at det samme gjelder for sluttavregningen. Innklagedesbetalingsoppfordring kunne derfor ikke sendes da det av § 10 fremgår at inkassovarsel må være sendt. Hva angår samtidig varsel etter tvl § 5-2 er det en forutsetning at betalingsoppfordringen er gyldig, noe den i dette tilfellet ikke er.

Det anføres vider at det ikke er inngått noen avtale med fordringshaver. Avtale med utleier var at hun ikke skulle betale nettleie, kun kwh samt et tillegg på kr 100 pr mnd i stipulert forbruk for varmtvann som var tilkoblet måler hos annen leietaker i huset.

Det anføres at inkassovarselet 29.06.11 hadde en dag betalingsfrist, et varsel hun ikke mottok før hun den 30.08.11 mottok kopi av varelet fra innklagede. Fordringshaver skal ha sendt varselet til gammel adresse.

Det hevdes at det er meningsløst å avvise saken under henvisning til at de [innklagede] har gitt avkall på et pengekrav de ikke hadde lovhjemmel for å inkassere. All den tid den ugyldige betalingsoppfordringen datert 18.07.11 også inneholdt et samtidig varsel om søksmål etter Tvl § 5-2, var påtrykket vesentlig høyere, og klager måtte bruke betydelige ressurser for også å imøtegå "søksmålsvarselet" deres med samtidig tilbud om beviser etc i tråd med tvistelovens kap 5.

Det anføres videre at forfølgelsen av kravet ikke ble innstilt som følge av innsigelsene. Etter at nemndbehandling var varslet og tilbud om minnelig løsning var fremsatt varslet innklagede at saken ville gå til forlikrådet dersom kravet ikke var betalt innen 01.11.11. Saken ble først stoppet etter brev fra Inkassoklagenemnda.

Begge saker representerer grove brudd på god inkassoskikk. I den første saken fordi det verken foreligger gyldig inkassovarsel eller betalingsoppfordring. Det anføres endelig at innklagede ikke har vært villige til å betale saksomkostningene hun har krevd. Det følger av både lov og sedvane at saksomkostningene må være betalt før ny sak kan reises. Saksomkostninger kreves dekket med kr 2000 for den første saken og kr 1000 for den sist iverksatte saken.

Innklagede anfører de i nærværende sak mottok en sak til innfordring der fordringshaver selv hadde sendt inkassovarsel. Av klagers innsigelse fremgikk det blant annet at hun ikke hadde mottatt inkassovarsel. Det oppdages at fordringshaver kun har gitt en dags betalingsfrist i inkassovarselet. Angjeldende inkassosak avsluttes. Sak hvor skyldner gis korrekte varsler og frister åpnes og nytt korrekt inkassovarsel sendes 19.09.11. Klager fremsatte på ny innsigelser, nå på selve grunnlaget for kravet, og saken ble merket som omtvistet. Innsigelsen besvares og saken stoppes da klage sendes Inkassoklagenemnda og senere El-klagenemnda. Saken har etter dette stått i bero i påvente av de respektive nemnders avgjørelse. Da vedtaket fra El-klagenemnda kom, ble inkassosaken avsluttet og innbetalt purregebyr ble returnert.

4. Inkassoklagenemndas syn på saken

Saken ble behandlet i fulltallig nemndsmøte 10. september 2012 og vedtak ble fattet med følgende begrunnelse:

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven.

Det følger av inkassoloven § 22 tredje ledd at skyldner kan kreve nemndbehandling av enhver tvist der nemnda er kompetent hvis skyldneren har saklig interesse i å få nemndas uttalelse i saken.

I nærværende sak er såvel hovedkrav som kravet på inkassoomkostninger etter inkassoloven frafalt før saken kom til nemndbehandling. Det foreligger således ikke lenger noen tvist om forpliktelser etter inkassoloven. Klagen skal da avvises fra behandling i nemnda i henhold til nemndavtalen punkt 5.9.

Nemnda har vurdert klagers krav på å få dekket egne saksomkostninger. I henhold til nemndavtalen punkt 6.3 kan nemnda i spesielle tilfeller pålegge innklagede å dekke nødvendige saksomkostninger for klager. Ordlyden angir at terskelen for å få erstattet slike kostnader er høy.

Tvisteloven § 20-5 første ledd tredje punktum angir at en part kan *"kreve rimelig godtgjøring for eget arbeid med saken når det har vært særlig omfattende eller det ellers måtte ha vært utført av en prosessfullmektig eller annen fagkyndig hjelper."* Lovens forarbeider uttaler at en part som utgangspunkt må *"finne seg i å bruke tid og arbeid på sine forretningsmessige og private affærer, også om de leder til rettsvist, uten at kostnadene kan belastes andre."*

Etter nemndas vurdering må tilsvarende gjelde ved nemndbehandling av en sak.

Klager har ikke fremlagt dokumentasjon for utlegg eller andre direkte kostnader knyttet til saken. Kostnader til brevark og porto anses, etter nemndas mening, som kostnader av en slik art og omfang at de ikke kan kreves erstattet. Nemnda legger til grunn at klager først og fremst krever erstatning for bruk av egen tid. Terskelen for å gi erstatning for bruk av egen tid bør under henvisning til det generelle rettslige utgangspunkt være høy, også når man ser hen til at klagemål til Inkassoklagenemnda er kostnadsfritt for klagerne. Etter nemndas syn ligger ikke forholdene slik an i dette tilfellet at det er grunn til å gjøre unntak fra hovedregelen. Det vises også til at klager selv har bidratt til unødvendig tidsbruk ved å skrive mange og omfattende brev i saken

Kravet på erstatning for eget arbeid med saken tas etter dette ikke til følge.

Vedtaket er enstemmig.

5. Vedtak:

1. Klagen avvises.
2. Kravet om tilkjennelse av saksomkostnader tas ikke til følge.

Rune Jensen
Leder Inkassoklagenemnda